

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
КОНДУКТОРЪТ И ЧЛЕНЪТ
НА ИМПЕРАТОРСКАТА
ФАМИЛИЯ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

Кондукторите от Московско–белоруско–балтийската жп линия са снабдени с инструкция № 85, съставена по време на Министерството на жп транспорта, за отдаване на различни почести на членовете на императорската фамилия.

Рабкор

Кондукторите направо се побъркаха.

Хартията беше гланцирана, плътна, държавна, пристигнала от центъра, а върху хартията беше напечатано:

Ако срещнеш член на профсъюза на железничарите, поздрави го с учтиво навеждане на глава и думите: „Здравейте, другарю“. Може да се добави и презиме, ако то се знае.

Ако ли пък се появи член на императорската фамилия, той трябва да бъде поздравен с отдаване на чест, съгласно образец 85, и думите: „Здраве желая, ваше императорско височество!“ Ако ли това се окаже, извън всички очаквания, и самият император, думата „височество“ се заменя с думата „величество“.

След като получи тази инструкция, Хвостиков си отиде вкъщи и от мъка веднага заспа. Щом заспа и се озова на перона на гарата. И пристигна влак.

„Красив влак — помисли си Хвостиков. — Ще ми се да зная, кой може да е пристигнал с този влак?“

Щом си го помисли, и дебелите кристални стъкла засияха от електричеството, вратата се отвори и от синия вагон слезе самият император. На главата му наперено се кипреше бляскава корона, на раменете му — бяла хермелинова наметка с опашчици. Като блестеше с ордените и шляпаше с шпорите, след него се изсипа и свитата.

„Братлета, това пък сега какво е?“ — помисли си Хвостиков и се вцепени.

— Охо! Кого виждам? — каза императорското величество право в лицето на Хвостиков. — Ако не ме лъжат очите, това е моят бивш

верноподаник, а понастоящем другар кондуктор Хвостиков, нали? Здравей, предраги!

— Помощ... Здраве желая... обърках се... ваше... загинах си, хем с дечицата... императорско величество — отговори със съвсем сини устни Хвостиков.

— Ти защо си някак кисел, Хвостиков? — попита императорът.

— Гледай по-весело, гадино, когато разговаряш! — прошепна зад него глас от свитата.

Хвостиков се опита да направи весела физиономия. Резултатът беше някак твърде много странен. Устата му се изкриви надясно, а лявото око от само себе си се затвори.

— Е, как я караш, мили Хвостиков? — осведоми се императорското величество.

— Покорно благодарим — отговори беззвучно полумъртвият Хвостиков.

— Всичко наред ли е? — продължи разговора императорът. — Как е взаимоспомагателната каса? А общите събрания?

— Всичко е наред — рапортува Хвостиков.

— В партията още ли не си влязъл? — попита императорът.

— Съвсем не.

— Е, ама си все пак от симпатизиращите, нали? — осведоми се императорското величество и се усмихна така, че по гърба на Хвостиков преминаха студени тръпки — някъде минус пет градуса.

— Отговаряй без да пелтечиш, вагабонтино — посъветва го глас зад гърба му.

— Аз мъничко — отговори Хвостиков, — съвсем мъничко...

— Ах, мъничко значи. Ами я ми кажи, ако обичаш, скъпи Хвостиков, чий е портретът на гърдите ти?

— Това... Това е до... донякъде другарят Каменев — отговори Хвостиков и закри Каменев с длан.

— Та-а-ка — каза императорското величество. — Много ми е приятно. Ами ето какво, багажни въжета имате ли?

— Разбира се — отговори Хвостиков и усети студ в стомаха.

— Е, тогава ето какво: хванете този кучи син и го обесете с багажно въже на спирачката — заповяда императорското величество.

— Ама защо, другарю император? — попита Хвостиков и в главата му всичко се преобърна нагоре с краката.

— Ами за същото — отговори бодро императорът, — за профсъюза, за „На крак, о парии презрени“, за взаимоспомагателната каса, за „Напред, о роби на труда“, за портрета, за „из основи“, а освен това и... и разни тем подобни. Хванете го!

— Имам жена и малки дечица, ваше другарство — отговори Хвостиков.

— За дечицата и за жената не се тревожи — успокои го господарят император. — И жена ти ще обесим, и дечицата. Усеца го сърцето ми, пък и по физиономията ти виждам, че дечицата ти са пионери. Пионери са, нали?

— Пи... — отговори Хвостиков като телефонна слушалка. След това десет ръце наgrabиха Хвостиков.

— Помощ! — извика Хвостиков, сякаш го колева.

И се събуди.

Облян в студена пот.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.